

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 33. S. Poppo Abbas Stabulensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

nus ad superos evolavit. Defuncto suc- Sæculum XI.
cessit Hermannus. (*) A.C. 1033.

§. XXXIII.

S. Poppo Abbas Stabulensis.

Illa tempestate S. Poppo Abbas Stabu-
lensis in Diœcesi Leodiensi late cele-
brabatur. In Flandria natus circa an-
num 978. juvenis militiæ nomen dedit,
& nihilominus, raro inter illius conditio-
nis homines exemplo, pietatem jam tunc
impense coluit. Exinde a suscepta pere-
grinatione Jerosolymitana Romanaque
redux Flandriæ Comiti Balduino Barba-
to, aliisque Procerum præcipuis carissi-
mus fuit; quin etiam vir nobilissimus
filiam suam ei in matrimonium obtulit.
Sed ille, cum totum mundum fugere
constituisset, in Cænobio S. Theodorici

T 4 prope

(*) Hodie Ecclesiæ Coloniensi Archiepisco-
pus & S. R. I. Elector præest Clemens Augustus,
Maximiliani II. Electoris Bavariz filius, ejus-
dem Ecclesiæ Coadjutor electus anno 1722, Ele-
ctor 1723. S. R. I. per Italiam Archicancellarius,
S. Sedis Legatus natus, electus Episcopus Mo-
nasteriensis anno 1719. Paderbornensis eodem
anno, Episcopus Hildesheimensis anno 1724. Os-
nabrugensis 1728. Ordinis Teutonici Supre-
mus Magister Mergentheimii anno 1732. Carolum
VII. Germanum Fratrem Romanorum Imperato-
rem coronavit anno 1742.

Sæculum XI.
A.C. 1033.

prope Remos Institutum monasticum amplexus est. Ibi commoranti Richardus Abbas Viridunensis aliquoties collocutus dulcissimo viri consortio ita captus est, ut licentia ab Abbate S. Theodorici summis precibus impetrata, eum ad Monasterium S. Vitoni secum deduxerit. Poppo deinde Matri quoque suæ, jam pridem elato viro a vinculis matrimonii liberatæ, persuasit, ut illuc secederet, quæ non solum monialium ritu velari, sed etiam recludi voluit. Hæc ipsa etiam Sanctorum viduarum numero adscripta.

Richardus Abbas, collato sibi a Comite Flandriæ S. Vedasti Monasterio, Popponi præcepit, ut illud Præpositi Dignitate insignis regeret. Paruit ille magno hujus Monasterii emolumento. Inde ad S. Henricum Imperatorem curandæ Rei familiaris causa profectus, conciliata sibi hujus Principis amicitia, facile, quæ optabat, obtinuit. Immo insuper Imperatorem a consuetudine immanis spectaculi, quo oblectabatur (homo nudus melle illitus ursi exponebatur) abstraxit. Nam Poppone gravi sermone Henrico & Proceribus explicante, quantum turpis recreatio humanitati aduersaretur, jussit Princeps, id ludorum genus nunquam imposterum sibi parari. Præterea Henricus Imperator post elapsos

plos paucos annos Popponi Abbatiam ^{Sæculum XI.}
 Stabulensem, consentiente Abbate Ri- ^{A.C.1033.}
 chardo, qui eum Virdunum revocave-
 rat, contulit, item post duorum anno-
 rum spatium Abbatiam S. Maximini Tre-
 viris, ubi ei Monachi, quos dissolutos ad
 frugem reducere conabatur, venenum,
 sed nullo effectu consequente, propina-
 runt.

S. Henrico Imperatore in Cœlum af-
 ferto, Poppo tum ad reconciliandos dis-
 fidentium Principum Imperii animos,
 tum etiam postea ad reducendam pacem
 inter Conradum Germaniæ & Henricum
 Franciæ Regem utilissimam operam im-
 pendit. Cum deinde Ecclesia Argento-
 ratensi, defuncto, ut creditur, Werne-
 rio, anno 1029. vacante, Conradus Im-
 perator eam Popponi conferre cogitaret,
 ille recusavit munus, dicens, se ex Cle-
 rico genitum esse, filios autem Clerico-
 rum ad Episcopatum promoveri per Ca-
 nones non licere. Postmodum vero Im-
 peratori, cognita veritate, ipsum lenis-
 sime objurganti, quod commento lepido
 Dignitatis Episcopalis honorem effugere
 voluisset, respondit, se quidem non so-
 lum Episcopali, sed etiam Abbatiali offi-
 cio, quod gerebat, sibi ipsi indignum vi-
 deri. Quare Imperator, profundam S.
 Viri humilitatem miratus, animo con-
 stituit, Præfecturam omnium Monaste-
 riorum,

T 5

Sæculum XI. riorum, quæ in Regno suo vacarent, Pop
 A.C. 1034. poni committere. Ipse potestate acce
 pta strenue usus multa monasteria, qui
 bus viros, virtutibus claros, Abbates de
 dit, reformavit. Tandemque, postquam
 collapsam Disciplinam in monasteriis qua
 tuordecim reparasset, anno 1048. 25. Jan.
 in pace obdormivit.

§. XXXIV.

*Romani obitus. Michael Paphlago
 Imperator.*

*Cedren.
 p. 733.*

Romano Argyro Imperatori Constanti
 nopolitano serviens quidam Joannes
 Evnuchus maximam potentiam consecutus
 est. Habebat vero Joannes fratres
 quatuor, quorum alterum, nomine Mi
 chaelem, Numularium, & pecuniæ spu
 riæ fabricatorem, de cetero eximia vi
 rum specie, Zoe Imperatrix deperibat.
 Itaque acriori ad venerem cupidini ce
 dens, & amati amplexu clam potita, Im
 peratori conjugii suo lentum venenum a
 Joanne Spadone præberi jussit. Ille
 ignoto morbo corripitur, barba capilli
 excidunt, inter acutissimos viscerum do
 lores decumbit, mortemque malorum
 finem ardentem expetit, & tandem, cum
 balneo uteretur, in Cœna Domini, un
 decima Aprilis, Indictione secunda, an
 no Mundi 6542. Salutis 1034. Michael
 jubente suffocatur, postquam imperaf
 set